

dilectionis tuae per singula pene momenta pascebar, felicem aestimans me, dum sanctissimae orationis munimine secundum promissionem vestram fruar.

At nunc maxime assidua precum vestrarum protectione muniri indigeo, dum fluctivagi maris incertum iter temptare conpellar¹, ut divina clementia me ad portum salutis perducere dignetur, atque vestris iterum conspectibus gaudentem adstare condonet.

Sed rogo suppliciter te, Deo devotissima virgo, ne aures prudentiae tuae apices insipientiae meae offendant^a; et quod me dilectio vera scribere ammonet^b, te humilitas sancta doceat perlegere; nec stilum meum praesumptiosum putes, officiosum agnoscens; et quem in Deo diligit, ammonentem accipit.

10 Primo omnium te de Dei caritate ammoneo: et nobilitatem imaginis illius serva; et cuius viri sponsa esse coepisti, semper rememora. Inclitus est valde et gloriosus sponsus tuus, qui alium ornatum in te non quaerit, nisi spiritalem; non tortas crinium alligationes, sed rectas morum bonorum conligationes; nec vestimentorum vanum exterius nitorem, sed sanctitatis et castimoniae nobilem interius splendorem; cave, 15 ne aliquid^c in te inveniat, quod oculos illius offendat; et si forsan, ut solet humanae fragilitatis conditio afferre, aliquam negligentiae maculam in te malignus spiritus infingat, citius paenitentiae lacrimis abluere memento, ne diu sine sponsi tui maneat amplexu, promptior est te recipere quam amittere: tantum ne tardaveris de die in diem reverti ad illum. Haec enim duo mala maxime odit in hominibus, negligentiam 20 revertendi, et desperationem salvantis. Tantum haec absint a cogitationibus procul nostris, et ille tunc animis prope erit nostris. Ideo habet nomen Salvator, quia semper salvat et salvare cupit, sicut scriptum est: 'Qui vult omnes homines salvos fieri'. 1. Tim. 2, 4.

Noli de terrena nobilitate gloriari, sed gratias age ei, qui^d dum te hominem esse voluit, tam sublimes et claros tibi perdonavit parentes, quorum nobilitatem^e non 25 superbia, sed humilitate proseguere; et maxime in eo gaude, quia alterius noluit te esse sponsam, ni suam. Quae tibi maior esse gloria poterit vel sublimior honor, quam eius regis esse sponsam, qui super omnes reges est: et quanto ille sublimioris est potentiae in virtute, tanto tu maioris esto diligentiae in sanctitate; sanctitas vero in iustitiae operibus constat^f, iustitia vero duobus modis impletur, hoc est, ut quae 30 prohibita sunt a Deo, non faciamus, et quae iussa sunt ab eo, faciamus, iuxta prophetam: 'Diverte^g a malo et fac bonum'. De quibus vestrae sapientiae me scribere Psal. 33, 15. supervacuum aestimo, quia in utrisque ab optimis ac nobilissimis magistris a prima aetate abundantius inbuta es, et excellens naturaeque animi tui ingenium te ubique docet; insuper omnis sanctorum librorum series hoc maxime auribus tuis indicat, 35 iterum iterumque replicat, quid sit omni homini cavendum vel sequendum, in quorum lectione te ipsam exerce, quia per illos tibi loquitur ipse Deus et Dominus noster, et pie voluntatis tibi demonstrat effectum. Recognosce et cogita, quali honore nobis illius legatio sit aestimanda: Quid si a rege² legatio et indiculus ad te veniet, numquid non mox aliis curis postpositis^h prompta et cum omni devotione eius litteras 40 accipis et legis, et implere satages? Ecce de caelo rex regum, immo et sponsus tuus, per prophetas, apostolos et doctores tibi, o virgo, dignatus est dirigere litteras suas, non ut aliquod servitium sibi necessarium demandasset, sed quae ad salutem et gloriam tibi necessaria sciebat esse innotuisset. Harum te litterarum sedula reficiat lectio, quia in illis agnoscitur Deus, in illis vitae aeternae gloria adnuntiatur, 45 in illis quid credere, quid sperare, quid amare, vel quid fugere debeamus, ostenditur.

15. a) offendat H. b) adm. H. c) aliquit H. d) quia H. e) nobilitate H. f) costat H. g) Deverte H. h) post H (pro postpositis, in fine versus).

1) de futuro Alcvini reditu ex Anglia in Galliam haec intellegenda sunt.

2) Carolo.